

సినిమా క్లబ్బి చూడండి....

ఆరోజు ఆదివారం.

సాయంత్రం అయిదు గంటలైంది.

జానకిరాం, సత్యవతి సర్దాగా సినిమాకి వెళ్ళామని అనుకున్నారు ఆరోజు.

ఇద్దరూ ఇలుతాళం వేసి బస్సుస్టాపుదాకా నడిచి వెళ్ళారు.

“ఏవండీ.... అసలే ఆదివారం.... మనం బస్సుకోసం కాచుకుని ఉంటే టైమైపోతుంది. టిక్కెట్లు దొరకవు.... ఆటోలో పోదామండీ....” అంది సత్యవతి.

జానకిరాం వెంటనే ఆ వైపుగా పోతున్న ఆటోని ఆపాడు.

“ప్రభాత్ థియేటర్ కి వస్తావా?....” ఆటోవాడిని అడిగాడు జానకిరాం....

“హరే.... ఎందుకురాం సాబ్.... ఆటో ఎక్కండ్రీ....” అన్నాడు ఆటోవాడు.

వాళ్ళిద్దరూ చాలా సంబరపడిపోయారు.

అడగానే వస్తానని అన్న ఆటోవాడిని వీడొక్కడే చూశారా వాళ్ళు ఇప్పటిదాకా.

ఇద్దరూ ఆటో ఎక్కి కూర్చున్నారు. ఆటోస్టార్ట్ అయి ముందుకు కదిలింది.

“కాస్త త్వరగా పోనివ్ ఆటో అబ్బీ.... లేకపోతే టిక్కెట్లు దొరకవు....” అంది సత్యవతి కంగారుపడ్డా. అంతే... ఆ మాటవినితూనే ఆటోవాడు ఆటోని ఆపేశాడు.

“నే రాను.... మీరు దిగండి....”

“ఇప్పుడే కదా వస్తానని మాతో అన్నావ్....మళ్ళీరానని అంటావేం?....” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు జానకిరాం.

“మరి మీకు జల్దిల ఉన్నది కదా....అందక్కనే రాను....”

“పోనీ మెల్లగా పోనియ్యవయ్యా....”

“మెల్లమెల్లగా పోనిస్తే మీకు టిక్కెట్లు దొర్కవగదా?” అన్నాడు ఆటోవాడు విలాసంగా.

“త్వరగా వెళ్ళమంటే రానన్నావు. పోనీ మెల్లగా వెళ్ళమంటే టిక్కెట్లు దొరకవని నువ్వే చెప్తున్నావ్....ఇంతకీ నీ ఉద్దేశం ఏంటయ్యా?....” కాస్త విసుక్కున్నాడు జానకిరాం.

“అద్దొ....గట్ల మాట్లాడే అస్సలురాను....” అన్నాడు ఆటోవాడు కోపంగా.

“అబ్బ మీరుండండి....అలానేనా వాడితో మాట్లాడేది?అసలే ఆలస్యం అవుతుంది.... టిక్కెట్లు దొరకవ్....” అంది సత్యవతి.

“నేనేం చేశానే మధ్యలో....వాడే రానని అన్నాడు కదా?....”

“నేనొస్తాగానీ మీరు జల్దిల ఉన్నారు కాబట్టి రాను....మీటర్ మీద మాండ్రూరూపాయలు ఎక్స్ట్రా ఇస్తే వస్తాను....”

“ఇస్తాం లేవయ్యా....నువ్వుపద....అసలే ఆలస్యం అయ్యిందా.. టిక్కెట్లు దొరకవు....” కంగారుగా అంది సత్యవతి.

“గది శానా మంచి సిన్మానా అమ్మ?”

“అవును త్వరగా పద ఆలస్యం అయ్యింది....”

“గది జూడకపోతే మన్ను కష్టం అవుతాదామ్మ?”

“అవునయ్య....చాలబాధ కలుతుంది....త్వరగా పద టిక్కెట్లు దొరకవు....”

“గట్టయితే నాల్గూరూపాయల్ ఎక్స్ట్రా ఇవ్వండి లేకపోతే రాన్....”

జానకిరాం ఆటో క్రమ్మికేసి తలకొట్టుకున్నాడు.

“ఆయనటానే తలకొట్టుకుంటాడుగానీ నువ్వు పదబ్బి.... నీకూ నాల్గూరూపాయలూ నేనిస్తా.... అసలే పైమెపోతూంది....” అంది సత్యవతి.

అంతే.... ఆమాట వినబడగానే ఆటో రివ్వన ముందుకు కదిలింది.

వాళ్ళు పావుగంటలో సినిమా హాలు చేరుకున్నారు. ఆటోవాడికి డబ్బులిచ్చి పంపేసి థియేటర్ కాంపౌండ్ లోకి అడుగుపెట్టారు.

నిన్న రిలేక్షన్ డింపర్ బుల్డోజర్ సినిమాకెళ్ళే ఆటోవాడిలా నీకు ఏకైకం దొరకేదట కాదా!... కువేళ్ళ మళ్ళే వక్రమనా!

ఆదివారం.... అందులోనూ కొత్త సినిమావల్ల అక్కడ చాలపెద్ద పెద్ద క్యూలు ఉన్నాయ్....

“చూశారా!.... ఆటోవాడితో బేరాలాడ్తూ కూర్చున్నారు.... ఇక్కడ చూడండి క్యూ ఎంత పెరిగిపోయిందో?....” అంది సత్యవతి గుండెలు బాదుకుంటూ.

“బాదుకున్నది చాలే.... నువ్వేళ్ళి ఆదోళ్ళ క్యూలో నిలబడు....

నేనెళ్ళి మగాళ్ళ క్యూలో నిలబడ్డాను.... టీక్కెట్లు ఎవరికి దొరికితే వాళ్ళు తీసుకుందాం...." అన్నాడు జానకిరాం.

ఇద్దరూ విడివిడిగా క్యూలలో నిలబడ్డారు.

పావుగంట అలా ఎండలో నిలబడి చెమటలు కక్కుతున్న తరువాత బుకింగ్ కౌంటర్ ఓపెన్ చేశారు. అంతదాకా బుద్ధిగా క్యూలో నిలబడి ఉన్నవారు టీక్కెట్లు ఇవ్వడం మొదలుపెట్టగానే తోసుకోడం మొదలుపెట్టారు.

చె తోపులాటకి జానకిరాం అటూఇటూ ఊగిసలాడాడు. ఎవరో అతని జుట్టు పీకేశారు.... ఇంకెవరో అతని చొక్కాపట్టుకుని లాగారు.... అతని చొక్కా జేబు చిరిగిపోయి వేలాడసాగింది. మరో నిమిషం తోపులాట తరువాత ఎవరో జానకిరాం వీపుమీద చెయ్యిపెట్టి ఒక్కతోపు తోశారు. జానకిరాం క్యూలోంచి నాలుగ్గజాలు అవతలికి వెళ్ళి నేలమీద మట్టిలో బోర్లాపడ్డాడు. బట్టలంతా దుమ్ము అయ్యింది.

“అర్రే!....” అని అనుకుంటూ జానకిరాం బట్టలకయిన దుమ్ముని దులుపుకుని మళ్ళీ క్యూ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

“క్యూలో దూరుతున్నాడు.... లాగెయ్యండి.... లాగెయ్యండి....” క్యూలో వెనక ఉన్నవాళ్ళు అరిచారు.

వాళ్ళ అరుపులకి ఒక కానిస్టేబులు అక్కడికి లాఠీ ఊగిస్తూ పరుగెత్తుకుని వచ్చాడు.

“ఏయ్.... క్యూరే.... క్యూమే గుస్ జాతే హై?” అంటూ జానకిరాం చొక్కా కాలర్ పట్టుకుని వెనక్కిలాగాడు. అంతే.... జానకిరాం వెనక్కి తూలి ఈసారి వెళ్ళిపోయాడు.

జానకిరాం లేచి నిలబడి మళ్ళీ దుమ్ము దులుపుకున్నాడు.

“అర్రె ఏంటయ్యా అలా తోసేస్తావ్.... నేను ఇందాకట్నుండీ క్యూలో నిల్చున్నాను....” అన్నాడు జానకిరాం మళ్ళీ క్యూలో దూరం దానికి ప్రయత్నిస్తూ.

జనం గోలపెట్టారు....

“హూరే ఇస్కీ.... చెప్తూంటే నీక్కాదు.... చల్....” లాఠీతో మోకాళ్ళకింద ఎముకలద మీదక్క దెబ్బవేశాడు కానిస్టేబులు.

“హమ్మనాయనోయ్.... చచ్చానా దేవుడోయ్...” గవుకేకటి క్యూకి దూరంగా జరిగి కింద కూర్చుని చేత్తో దెబ్బ తగిలినచోట రుద్దకొసాగాడు జానకిరాం.

క్యూలో అందరూ ఘోలుమని నవ్వారు.

కాస్పేపైన తరువాత లేచి కుంటకుంటూ వెళ్ళి ఓ పక్కన నిలబడి ఆడోళ్ళ క్యూవంక చూశాడు జానకిరాం.

అక్కడ మగాళ్ళ క్యూకంటే అన్యాయంగా ఉంది. టిక్కెట్లసంపాదించడం కోసం హోరా హోరి యద్దం జరుగుతున్నట్లు ఉంది. క్యూ ఏ మాత్రం లేదు — కొప్పలుఉడిపోతున్నాయ్.... గజులు పగిలిపోతున్నాయ్ సత్యవతి ఆ గుంపుని చేదించుకుంటూ టిక్కెట్లు ఇచ్చే కౌంటర్ వైపు వెళ్ళడం జానకిరాం చూశాడు.

ఒక అయిదు నిమిషాలు గడిచాయ్.

ఇంతలో ఆడోళ్ళ గుంపులోంచి సత్యవతి రివ్వన పరిగెత్తుకు వచ్చింది. ఆమె చీరమొత్తం చెదిరిపోయింది. జాకెట్ చిరిగిపోయింది. తలంతా రేగిపోయి ఉంది. మొహంమీద గోళ్ళతో రక్కిన గట్లుఉన్నాయి అయినా ఆమె మొహంలో ఆనందం!....

“ఏమండీ.... మనకి టిక్కెట్లు దొరికాయండి....” అంది సంబరంగా.

“ఆ.... దొరికాయా?.... ఏవీ.... ఏవేవీ.... అవేవీ....” అన్నాడు కుంటు కుంటూ ఆమెకి ఎదురుగా వెళ్ళు జానకిరాం.

సత్యవతి చెయ్యిచాపి చూపించింది.

“ఏవీ?....” అన్నాడు జానకిరాం ఆశ్చర్యంగా.

“ఇదిగో....” అంటూ తన చేతివంక చూసుకున్న సత్యవతి కెప్పుమని గట్టిగా ఆరిచింది.

“ఎవరు.... ఏంటి?.... ఏమైంది?.... ఎందుకా కేక??....” అంటూ కంగారుగా ఇద్దరు ఫోలీసు కానిస్టేబుళ్ళు అక్కడికి పరుగెత్తుకు వచ్చారు. వాళ్ళు సత్యవతిని చూశారు.

“హా—ఈమె రేప్ చెయ్యబడింది.... రేప్ కేసు—ఏమ్మా.... సినిమా హాలు వెనకాల చేశారా? మెట్రోకిందికిలాక్కెళ్ళి చేశారా?.... మామూలు రేపా, సామూహిక రేపా?.... సామూహిక రేపైతే ఎంతమంది “చేశారు?” అంటూ ఇద్దరు కానిస్టేబుళ్ళు సత్యవతిమీద ప్రశ్నలవర్షం కురిపించారు.

“రేపేంటయ్యా.... ఇంతోటి అందానికి నన్నెవరు చేస్తారు?....” అంది సత్యవతి ఆశ్చర్యంగా.

“మిమ్మల్నెవరూ రేప్ చెయ్యలేదా?.... మరి ఆ గాట్లెంటి, ఆ జుట్టు రేగిపోడమేంటి, ఆ జాకెట్ చీరగడమేంటి, ఆ చీర చెదిరిపోడం ఏంటి?” అన్నారు ఇద్దరూ.

సత్యవతి విసుక్కుంది.

“కాత్త సినిమా రిలీజై నప్పుడు మీరు హాలుదగ్గర డ్యూటీచెయ్యడం ఇదే మొదలా? — నేనింకా నయ్యం.... అటు చూడండి....” అని ఓ దిక్కుకి చూపించింది సత్యవతి.

ఒకామె చేతిలో టిక్కెట్లతో ఓంటిమీద కేవలం లంగా బాడితో ఎన్ట్రెన్స్వైపు పరుగులు తీసింది. అతడి వెనకాల చిరిగిన పర్డుతో డ్రాయర్తో ఆవిడ భర్త పరుగెత్తుతున్నాడు.

“ఓలమ్మా!!....” గుండెలమీద చెయ్యేసుకున్నారు కానిస్టేబుల్స్. మళ్ళీ టిక్కెట్లు సంగతి గుర్తుకొచ్చి మోసారి కెప్పుమంది సత్యవతి.

“జనంలొంచి తోసుకుని వచ్చేటప్పటికి టిక్కెట్లు ఎక్కడో జారి పడిపోయినట్లున్నాయండీ....” అంది దీనంగా సత్యవతి.

ఇంతలో బుకింగ్ క్లోజ్ చేసేశారు.

కొందరు కుర్రాళ్ళు టిక్కెట్లు ఓపెన్ గా బాకులో అమ్మసాగారు.

“హవ్వ.... ఇంటికి తిరిగెళ్ళిపోతే అందరూ నవ్వరూ?.... ఎంత సిగ్గుచేటు.... టిక్కెట్లు బాకులో కొనండి....” అంది సత్యవతి భర్తతో.

“అవునవును....ఎంత సిగ్గుచేటు!....” అన్నాడు జానకిరాం.

వాళ్ళు అటుదు రూపా యెటకెట్లు పదిరూపాయల చొప్పున బాకులో కొనుక్కుని వెళ్ళారు. తీరాచూస్తే ఇద్దరి సీటు నెంబరూ చెరో మూల ఉన్నాయి. ఒక దగ్గర లేవు. జానకిరాం రెండు సీట్లు ఒక దగ్గరగా ఉండడం కోసం వాళ్ళనీ వీళ్ళనీ బతిమిలాడాడు అక్కడ కూర్చోండి ఇక్కడ కూర్చోండి అని. అప్పటికే సినిమా మొదలవడంవల్ల అతడు అందరి దగ్గరికీ వెళ్ళి నిలుచుని మాట్లాడుతుండడంతో అడ్డూరావడంవల్ల వెనక జనం “ఒరేయ్....కూర్చోబే....నిన్నే....యే... నీ.... ఇస్కీ..” అంటూ బండబూతులు తిట్టసాగారు. చివరికి రెండు సీట్లూ ఒక దగ్గర సంపాదించాడు జానకిరాం. సినిమా చూస్తుండగా వెనకలై సు వాడుమెల్లగా కాల్రో సత్యవతిని నొక్కాడు. సత్యవతి జానకిరాం చెవిలో చెప్పింది. జానకిరాం వెనకసీటువాడూ కాస్సేపు జుట్టూ జుట్టూ పట్టుకున్నారు. ఇంతలో పోలీసులు వచ్చి వెనక సీటువాడిని లాక్కెళ్ళిపోయారు. మొత్తానికి కొత్త సినిమాని మొదటి వారంలోనే చూసి ఇంటికి చేరారు ఆ జంట.

ఆ మర్నాడు ఆఫీసులో జానకిరాం పక్కసీటులోని అప్పారావు అడిగాడు.

“నిన్న అదివారం ఏం చేశావోయ్ ?”

“సర్దాగా నేను అవిడా సినిమాకెళ్ళాం” జవాబు చెప్పాడు జానకిరాం

